

disse sager, der var tidligere, og der er udnævnt en person uden for det interne system som formand for Ligningsrådet. Det er vi også fra radikal side godt tilfredse med, for alle disse ting er noget, der tilsammen trækker i retning af, at vi undgår lignende uklarheder i fremtiden.

Ansvarsfordelingen er også noget af det, der har været diskuteret meget i dag, og her mener vi, det er ministerens ansvar at beslutte, om der skal anlægges tjenestemandssager. Man kan ikke sige, at nogen ministre kan drages til ansvar, og der er også sager, som ligger så langt tilbage, at det ville være håbløst at begynde at rippe op i dem.

Vi mener, man også skal se det hele i et lidt større perspektiv, og her synes jeg måske nok, man burde ofre et par ord på den egentlig skadelidte i denne sag, nemlig statskassen. Der er blevet brugt statsmidler til at skaffe fordele for nogle banker, som har foretaget nogle ønskede dispositioner for at forhindre andre banker i at gå ned og forhindre nogle områder i landet i at gå i sort, eller hvilke udtryk man nu kan bruge.

Fra fællesskabets side er der blevet udvist en form for hensyntagen, omsorg og opmærksomhed over for visse områder, hvor der ville ske utrolig megen skade, hvis de pågældende banker gik ned. Der er ingen enkeltpersoner, hvis rettigheder er blevet krænkede, så vidt vi kan se; men det er klart, at det også må undersøges, hvilke mekanismer der har været sat i gang i de sager, hvor der har været tale om bankredninger. Jeg mener, man har taget et hensyn. Det har ikke været lovligt, så vidt vi kan bedømme, men vi skal bare sikre os, at der fremover er klare linjer, når der skal ske bankredninger, og det mener vi ministeren har skaffet hjemmel for, som det ser ud her.

Om de fremsatte dagsordensforslag kan jeg sige, at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for Enhedslistens forslag og vil undlade at stemme til Socialistisk Folkepartis forslag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Bare et lille spørgsmål til fru Elisabeth Arnold, der taler om, at den skadelidte er statskassen. Det er klart nok, men er demokratiet ikke også skadelidt? Vi har altså fået udviklet en praksis, som der måske kunne være skabt stor politisk enighed om i Folketinget, men som er blevet administreret bag lukkede døre – nogle gange med ministres deltagelse, nogle gange bare med embedsmænds deltagelse. Jeg synes i virkelig-

heden, det er lidt forstemmende, at vi ikke er i stand til at tage det problem for demokratiet så alvorligt, at vi ønsker i fællesskab at komme til bunds i det og få placeret ansvaret for, at den skade på demokratiet kunne ske.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror, hr. Frank Aaen har ret i, at der også er sket skade på demokratiet eller på befolkningens demokratiopfattelse. Jeg tror, der er sket skade på dette Tings anseelse; jeg tror, der er sket skade på det politiske systems troværdighed ved, at disse sager er foregået så mange gange, og at der har været så meget blæst omkring dem, og jeg tror, vi alle sammen må påtage os et ansvar og sige: Vi må sørge for, at det ikke sker igen! Det er sådan, vi skal håndtere disse sager.

Der kan også have været embedsmænd, som i bevidstheden om, at sådan har man gjort tidligere, har haft tiltro til, at sådan kunne man gøre igen. Vi kan i hvert fald ikke fra Folketingets side smyge vort ansvar af os blot ved at anlægge en tjenestemandssag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det sidste er jeg sådan set enig i. Det er ikke embedsmændene, vi skal gå efter her, det er det politiske ansvar.

Så vil jeg bare spørge fru Elisabeth Arnold: Hvordan skal jeg som folketingsmedlem påtage mig et ansvar for, hvordan de sager håndteres fremover, når de love, der bliver misbrugt, stadig er gældende, og jeg ikke har nogen som helst indsigt i, om de endnu en gang bliver bøjet og strakt i den grad, de er blevet hidtil, og som efter mange advokaters opfattelse er lovlig? Vi er sådan set enige om, at der en skadelidt statskasse, men der er altså mange advokater, som mener, at den skade blev påført statskassen fuldt lovligt. Skal jeg tage ansvaret for, at man fuldt lovligt fortsat kan strække skattereglerne på den måde, man har gjort de sidste 10 år? Det agter jeg ikke at gøre!

Kirsten Jacobsen (FP):

Selv om denne sag om de ulovlige bankredninger har været behandlet utrolig mange gange, skal der i hvert fald ikke komme kritik fra Fremskridtspartiet af, at man behandler den endnu en gang. Det skyldes, at vi i Fremskridtspartiet har været utrolig overraskede over, at statsmi-